

Citind volumul de față, mă copleșește de la început înțelepciunea autoarei pentru tot ce o înconjoară și simte. Exprimări pe cărări de lumină, unde își poartă mantia de sentimente, gingășie, sensibilitate, întrebări, iubiri, tristeți, nedumeriri, patriotism sunt îmbrăcate elegant spre a înnobila cuvintele

folosite în poezii ori eseurile concentrate în redare.

Pătimașă în trăirea și exprimarea iubirii, Garofița Jianu exclamă: "De lumea dorului scaldat, să fim pe veci iubire O clipă eu, o clipă tu, purtați spre nemurire" Mărturisește cu inocență că aparține iubirii, aparține culorii, că este „eternul fără cuvinte” iar briza mării îi va aminti tot timpul de femeia îndrăgostită care poartă-n suflet dor și bucurie, lacrimă de foc, pasiune și primăveri, ținând în brațe RAIUL. Ea știe că timpul nu este prieten niciodată pentru cei care fură clipe.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

Doina Bârcă

*Independența
prin Cultură*